

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 158.

V Ljubljani, v sredo 15. julija 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 13. julija.

Grof Hohenwart.

Združena levica postala je silno nepotrpežljiva, ker se nima v rokah državnega krmila in tesna zveza s Poljaki še ni dovršena. Dobro vé in preživo čuti, da je grof Hohenwart glavna opovira njenim iskrenim željam in prekanjenim namenom, zato se njeni skriti in očitni napadi v prvi vrsti obračajo proti grofu Hohenwartu in njegovemu klubu. Liberalni in nemški listi imajo ukaz, pisati proti njima in izpodkopavati veliko veljavo, ki jo kot prava zadruga različnih narodov avstrijskih, kot resnično avstrijsko zastopništvo v državnem zboru imata, in katerih ravno zaradi tega ne more prezirati ne samo sedanja, ampak sploh nobena vlada ne, ki hoče biti v resnici avstrijska.

Iz prva so omenjeni listi med svet pošiljali lažnjive novice, da v Hohenwartovem klubu hudo vré, da so razne skupine med seboj nejedine, da so nekateri člani že izstopili, in da so radovedni, koliko članov bode še imel, ko pride na svetlo novi uradni izkaz raznih odsekov, klubov in oddelkov državnega zbora. Ta izkaz prišel je na svetlo koncem meseca junija ter je pokazal, da se število članov Hohenwartovega kluba ni zmanjšalo, ampak za dva še pomnožilo, in da obsega z južno-tirolskimi konservativnimi poslanci 72, z moravskimi staročeškimi poslanci, ki so z njim v tesni zvezi, pa 82 udov.

Ker omenjeni lažnjivi napadi niso imeli nobene uspeha, izdelati je bilo treba drugačen bojni načrt, ki ga je v istini glavno glasilo združene levice, „N. Fr. Pr.“, včeraj razodela strmečemu svetu. Grof Hohenwart je po mnenju omenjenega lista star in truden od državnozbornskega posla ter zrel za gospodsko zbornico. Če je torej vladi res ležeče na levičarsko-poljski večini in njeni zanesljivi podpori, naj grofa Hohenwarta in z njim še nekatere druge može, kateri levičarskim veljakom zapirajo pot do ministerskih sedežev, potisne med stare gospode gospodske zbornice; Hohenwartov klub potem sam po sebi razpade, ker ga po Hohenwartovem odstopu ni moža, ki bi mogel tako različne stranke, kakor so Slovenci, Hrvatje, Bukovinci in nemški konservativci, obdržati v skupni zvezi in jedinstvi. Iz tega očitnega spoznanja je razvidno, česa se nam je nadejati, ako se levičarjem izpolnijo tolikanj iskrene želje; njim ne bi bilo mar, da razni narodi v miru in edinstvi živé med seboj, da drug drugega podpirajo v čedalje večjem razvitku dušnega in gmotnega blagostanja, ampak da ločijo narode in dežele, in da tem laglje potem oni gospodujejo nad njimi. Kdorkoli se torej protivi nemško-liberalni nadvladi, ki je imela med svojim obstankom toliko slabih in žalostnih nasledkov za posamezne narode in za skupno avstrijsko cesarstvo, mora želeči, da grof Hohenwart ohrani svoj upliv in da njegov klub ostane skupaj in se čedalje bolj okrepuje. Ta misel je prešinjala člane konservativnega kluba, ki so se vsled včerajšnjega članka v „N. Fr. Pr.“ danes zbrali k izvaoredni seji, v kateri so zastopniki raznih skupin svojemu skupnemu načelniku grofu Hohenwartu izrekli svoje in svojih tovarišev zaupanje ter ga zagotavljali, da hočejo v trdni zvezi med seboj ostati in se z zjedinjenimi močmi bojevati za program, na čegar podlagi se se združili v jedno

veliko skupino. Prepričani so, da se v konservativnem klubu najlaglje uspešno potegujejo za verska, avtonomna in narodna načela, zato jih nobena reč ne loči od kluba, ki je po svoji sestavi prava podobna Avstrije.

Grof Hohenwart zahvalil se je za izraženo mu zaupanje ter zagotavljal klubu, da mu hoče še dalje ostati na čelu in se iz vseh močij bojevati za načela, katera ga vodijo.

To je najboljši odgovor nemškim liberalcem in njihovim listom. Če je po njihovem prepričanju nemogoče zastopnike raznih narodov in dežel v skupni zvezi obdržati, potem bi bilo tem manj mogoče, v skupni državni zvezi ohraniti dotične narode in dežele same, in Avstrija bi ne imela nobenega obstanka. In ravno v tem tiči največja nevarnost, ako bi se levičarji zopet spravili nad državno krmilo. Zato morajo vsi, katerim je mar za obstanek našega cesarstva in za pravice njegovih dežel in narodov, delati zoper nadvlado levičarjev in se z vso odločnostjo oklepiti konservativnega kluba, ki je najtrdnjša obramba zoper njo in ki po svoji sestavi kaže, da je pri dobri volji sprava med narodi mogoča.

Budgetna razprava.

(Tri in dvajseti dan.)

Pri nadaljevanju razprave o poljedelskem ministerstvu priporočal je poljski poslanec Czecz želje in potrebe dežele Gališke dobrohotnosti gospoda ministra, Dötza pa je tožil, da je kmet v novjšem času jako obožal, da je le še dninar v svoji hiši, pa slabeje plačan od navadnih delavcev. Zato priporoča resolucijo, po kateri naj bi bila kmečka stanovanja oproščena hišnega davka. Hübner je zavračal napade Morretove na kmečki stan, ki je sicer prišel v revščino in pomanjkanje, pa si ohranil poštenje, zvestobo in delavnost. V enakem smislu je govoril nemško-češki poslanec Polak, ki je razpravljal tudi veliko posestvo, rekši, da mu volilni red priznava tako veliko veljavo, kakeršne nikjer v Evropi nima. To veljavo naj bi rabil za posredovanje in pomirjevanje v narodnih in političnih prepirih. Grof Fries je govoril za povzdigo konjereje in ministru priporočal, da naj vojno ministerstvo tudi v Avstriji napravi nekaj dvorov za rejo vojaških konj. Obširno je govoril tudi o trtni uši in priporočal zdatnejšo podporo za njeno uničevanje. Moravski češki poslanec Rozkošny je razpravljal pomen melioracijskega zaklada in odločno zavračal očitanje Morretovo, da so kmetje preveč zapravljeni.

Po sklepu razprave izročil je dr. Fuss predlog, da naj se pri podpori za konjske dirke izbriše 40.000 gld.; tudi je bilo nasvetovanih več resolucij, ki so se izročile budgetnemu odseku v pretresanje. Glavni govornik Kozlovski je zagovarjal kmetijske zadruge in zahteval od vlade, da naj skoraj predloži kmetijski program, kakoršnega je bila vsled neke interpelacije Hohenwartove obljubila že leta 1881.

Tudi drugi glavni govornik Brenner je razpravljal splošne razmere kmetijstva in ministru opomnil, da bodo od njega naznanjeni pripomočki koristili samo na kant prišlim kmetom, ne pa njim, ki nečejo propasti. Konečno je predlagal večjo podporo kmetijskim družbam, pa napravo pitanic za prasce in postaj za poskušnjo s poljedelskimi stroji.

Po konečni besedi poslanca Rutovskega prišlo je do glasovanja, pri katerem se je posebej

glasovalo o predlogu dr. Fussa. Ker se je pri štetju poslancev pokazala enakost glasov, odredil je prvosednik glasovanje po imenih, pri katerem je bil predlog Fussov odklonjen, oziroma sprejet nasvet odsekov z 90 glasovi proti 72. Pri tem glasovanju je bila videti čudna prikazen, da so nemški liberalni in konservativni poslanci glasovali vse križem. Poljaki so glasovali vsi zoper predlog Fussov, Mladočehi, krščansko-socijalni in nemški nacionalci pa vsi zanj; izmed konservativcev so s poslednjimi potegnili kmečki poslanci, nekaj poslancev pa se je bilo umaknilo glasovanju. Nasprotniki pač niso pomislili, zakaj prav za prav gre; pred očmi so menda imeli konjske dirke na Dunaju, katerih se udeležujejo samo veliki gospodje dunajski s svojimi jako dragimi konji. Ali konjske dirke imamo tudi po deželi in že večkrat smo imeli priliko opazovati, kako dobro na konjerejo vplivajo in veselje do nje budé konjske dirke, v naših krajih n. pr. v Št. Jerneju, Ptuj, Ljutomeru itd. Za snovanje takih konjskih dirk, za primerna darila itd. treba je zdatnih podpor, ki jih zahtevamo od vlade, ki se vsled obilnejših dirk od leta do leta množí, katerih pa poljedelsko ministerstvo nikakor ne bi moglo dovoljevati, če bi mu državni zbor skrčil dotični znesek. Pa še dveh reči je treba omenjati, ki pričata, kako malo premišljeno bi bilo nasprotovanje proti nasvetovani podpori za konjske dirke. Učnemu in trgovinskemu ministru, ki ju levica prištevá k svojim pristašem, so bili dovoljeni vsi zneski, kakor jih je predlagal budgetni odsek; samo ministru, kateri je desničkim in konservativnim poslancem najbolj naklonjen, ki je po svojem političnem mišljenju z njimi enakih načel, ki si tudi pošteno prizadeva za povzdigo kmetijstva, naj se odreče 40.000 gld., ker neki liberalni poslanec, ki kot profesor pozná šolske klopi, ne pa kmetijstva, po dunajskem kopitu sodi konjske dirke po deželi. Tudi tega nasprotniki menda niso pomislili, da bi bilo državnim financam malo pomagano, če bi bil Fussov predlog tudi obveljal. Ker je namreč dvomljivo, ali bi gospodska zbornica pritrdila omenjeni premembi ali ne, bi bila poslaniška zbornica prisiljena za 4 ali 5 dni podaljšati svoje zborovanje; vsled tega podaljšanja pa bi večji troški za poslaniške dijete skoraj večinoma požrli denarje, ki bi jih po predlogu Fussovem odtegnili poljedelskemu ministerstvu. Gotovo so pa bolje obrnjeni, če se dovolijo za povzdigo konjereje, kakor če zginejo v žepih malomarnih poslancev. Če bi pa gospodska zbornica celó ne pritrdila temu predlogu, bi se prav po nepotrebnem zavrgli tisočaki za poslaniške dijete, in namesto nameravane prihranitve imeli bi le še večje troške. S tem je bil rešen proračun poljedelskega ministerstva in razpravljati se je pričelo

Justično ministerstvo.

Prvi govornik je bil naš poslanec dr. Ferjančič, ki je v daljšem govoru razpravljal sodnijske razmere v slovenskih deželah, zlasti na Štajerskem, Koroškem in Primorskem, ter priporočal ministru, da naj se vpravljajo tako, kakor zahtevajo zakoni. Govor, ki je bil sprejet z veliko pohvalo, pošljem v prilogi po stenografičnem zapisniku.

Za njim je pri centralu vpisanih še 19 govornikov, od katerih jih pride 15 k besedi. Veliko govornikov se je oglasilo tudi pri drugih točkah, torej ni pričakovati, da bi bilo justično ministerstvo rešeno pred četrtkom.

(Štiriindvajseti dan.)

Z Dunaja, 14. julija.

V današnji seji je prvi govoril poljski poslanec Evgen Abrahamowicz o nekaterih posebnih razmerah v Galiciji, drugi govornik pa je bil doktor Bärnreither, eden izmed tistih levičarskih poslancev, ki hrepené po ministerskih sedežih. Bärnreither je v dolgem govoru razvijal program, ki bi ga izvrševal, če bi on sedel na Schönbornovem stolu.

Za njim je dr. Bulat razpravljal sodništvo v Dalmaciji, Slavik na Češkem, Podlaszecki pa je poudarjal želje in zahteve Rusinov. Sedmi govornik je bil Schneider, ki je govoril o sodništvu z ozirom na žide, ki nikakor ne bi smeli biti sodniki za krščansko prebivalstvo.

Ko to sklepam, izgovoril je grof Pininski o raznih justičnih vprašanjih ter je pričel govoriti minister grof Schönborn, o katerem hočem obširneje poročati jutri.

Podpore.

Včera je bil brez razprave sprejet načrt zakona, ki poljedelskega ministra pooblašča, da sme neki državni gozd blizu Mödlinga zamenjati za drugo primerno parcelo.

Pred sklepom se je prišlo na vrsto še poročilo budgetnega odseka o novih podporah za nekatere po toči, povodnih itd. poškodovane kraje na Češkem in Koroškem. Budgetni odsek priporoča resolucijo, s katero se vlada pozivlja, škodo preiskovati in odmerjati primerno podporo, oziroma od državnega zbora izprositi potrebnih denarjev. Böns, Doležal in Lang so podpirali ta predlog še za nekatere druge kraje na Češkem, Brylinski je zahteval enake pomoči za nekatere kraje na Gališkem in slovenski poslanec Robič je predlagal dostavek, naj se v resolucijo sprejme še občine Stranice, Padeški Vrh, Zreče, Oplotnica, Sv. Jungerta, Kot, Okoška, Kozjak in Ljubnica v konjiškem okraju na Štajerskem, kjer je toča dne 5. t. m. pobila vse poljske pridelke. Ta dostavek je bil z gori omenjeno resolucijo sprejet in s tem hitro rešen samostalni predlog, ki ga je bil Robič s svojimi tovariši v včerajšnji seji izročil.

Interpelacije.

Tudi včeraj je bilo stavljenih nekoliko interpelacij, izmed katerih omenjam pritožbe Burgstallerjeve zastran odkupnin carine v Trstu.

Posebne važnosti je tudi odgovor, ki ga je dal včeraj finančni minister Steinhach poslancu dr. Fuchs zastran obdačevanja dohodkov, ki jih imajo duhovniki od sv. maš in od prostovoljnih darov. Minister je rekel, da je vsem davkarskim uradom razposlal ukaz, da nikakor ne smejo obdačevati dohodkov, ki so zgolj darila, do katerih duhovniki nimajo nobene postavne in tudi ne po navadi veljavne pravice. Tudi jim je zaukazal, vselej reč natančno preiskovati, kadar so v dvomih zaradi kakenga obdačenja.

V pridejanem stenografičnem zapisniku najdete tudi ta odgovor, ki utegne zanimati naše duhovnike, ker zagotovo vem, da so tudi njim od zasebnih sv. maš in prostovoljnih darov napovedovali prihodninski davek.

Bleiweisova slavnost.

(Konec.)

Ob 2. uri popoldne je bil v čitalnični dvorani, ki je bila oplešana z Bleiweisovim kipom, zastavami in zelenjem, banket, katerega se je udeležilo okoli 70 oseb; med banketom je igrala vojaška godba. Prvo napitnico je govoril predsednik „Pisateljskega društva“, dr. Vošnjak. Pozdravil in zahvalil je vsa društva, ki so pripomogla, da se je slavnost lepo zvršila, posebno pa deputaciji „Triglava“, zastopnika „Hrvatske“ iz Gradca in g. Povšeta, ki se je v imenu slovenskih državnih poslancev nalašč pripeljal z Dunaja k slavnosti; h koncu je napil presvetlemu cesarju. Napitnico je občinstvo vsprejelo s trikratnimi slava-klici.

Župan Grasselli se je v izbranih besedah spominjal prelepe slavnosti ob 70letnici Bleiweisovi in najlepšega pogreba njegovega, kakeršnega prej ni videla Ljubljana. Bleiweis bil je pravi trdni narodni steber, ki se je prerano sesul, bil je priznan voditelj, ki je bil vesel, kadar je narodna stranka združena pod njegovim praporom korakala v boj. Žalosten bi bil pokojnik, da je doživel sedanje čase. Kdo je porok, da bi se mu ne dogodilo, kakor

osivemu češkemu vodji, dr. Lad. Biegru?! Z njim smo zgubili modrega in previdnega vodnika, zato mu ostane v naših sreih trajen spomin. Najboljše storimo, če delamo po njegovem vzgledu. Naposled govornik napije Bleiweisovi obitelji.

Dr. Karol Bleiweis vit, Trsteniški zahvalil se je v svojem in v imenu obitelji predgovorniku, vsem društvom, udeležencem sploh in g. Svetcu, ki je bil dolgo let njegovemu očetu zvest prijatelj in zanesljiv sodelavec v dolgotrajni narodni borbi. Oče njegov bil je moder in zmeren, preprečil je marsikaj slabega, združeval je brate, koristil je narodu mnogo v duševnem in kulturnem pomenu. Smrt njegova je bila prerana zguba za narod in ožjo domovino. „Ker ste ga priznali kot voditelja“, nadaljuje govornik, ker ste ga imenovali „očeta“, to mi daje pogum, da govorim tako odkrito. Delati neumorno za narod, to je bila naloga njegovega življenja. Se v zadnjih urah bil mu je narod na srečo. Dal Bog, da bi narod prospeval, da bi domovina bila srečna! Domovina naj živi!“

Ko je še tajnik „Pisateljskega društva“, prof. S. Rutar, prečital došle telegrame, bil je oficijelni del končan.

Oglasil se je dalje g. Svetec ter v daljšem govoru opisaval žalostne razmere med nami, mirno in premišljeno slikal slabe posledice domačega prepira in izražal željo, naj bi se povrnili časi složnega in uspešnega delovanja pod vodstvom našega slavljenca. Bili smo tedaj vsi „klerikalni“, kajti bilo je in mora biti prepričanje vsakega pravega rodoljuba, da je veren naš narod, da spoštuje duhovščino in hrani to lepo lastnost. Bili smo „liberalni“ v dobrem pomenu besede, ker zahtevali smo narodu svojemu enakopravnost z drugimi avstrijskimi narodi. Dasi se marsikomu zdi sloga nemogoča, vendar mora trezen človek pritrditi, da je prepotrebna. Obdani smo od nasprotnikov od vseh strani, bližajo se nam negotovi časi, in morda bomo spoznali prepozno napako svojo. Treba je dobre volje, resnih moč, in sloga bila bi mogoča.

Med tem govorom gosp. Svetca, ki je govoril gotovo iz rodoljubnega srca, prepričan o zlih nasledkih vednega ravsa in kavsja, slišali so se tu i tam bolj tihi klici: Ni res! Nekateri so zmajevali z glavami, drugi molče pritrjevali. Postal je v družbi nekako soparno, ker govornik je udaril na jako občutljivo struno.

Predsednik graškemu „Triglavu“, g. Jenko, izražal je v svojem navdušenem govoru idealne misli slovenskega visokošolca, ki ne pozna domačih intrig in spletk, od daleč ne vidi mnogih osebnih mrženj, iz katerih tolikrat izvirajo nesrečni javni prepiri, kateremu so torej neumevni krivični napadi proti slovenski duhovščini, osobito kranjski. Da, iz naroda smo in za narod živimo, kakor je govornik prav lepo naglašal, a narod moramo poznati, čutiti njegove potrebe, poslušati njegovo pošteno srce, in potem ga voditi po pravi, od pokojnega slavljenca že odmerjeni poti do duševnega in gmotnega napredka, sicer jo zavozimo pod pot.

Naj bi mladi in vrli govornik, naj bi vsi njegovi tovariši, ki se pripravljajo za resno delo med narodom našim, vedno imeli pred očmi vzornega rodoljuba, dr. Janeza Bleiweisa, ter delovali požrtvovalno za domovino po géslu njegovem, ki je bilo in ostane vedno i naše.

G. Ivan Hribar se je spominjal slavljenčevega rodoljubnega delovanja, ki je izviralo iz ljubezni do naroda od početka „Novic“ do zadnjega trenutka. Čudno bi torej bilo, pravi govornik, da bi pokojnik ne bil v pravem duhu vzgojil svojega sina. Kot starosta „Sokola“, ki je vedno neustrašljiv in odločen, naj ostane odločen in neustrašljiv tudi slavljenčev sin, g. dr. Karol vitez Bleiweis!

Ta govor g. Ivana Hribarja, ki nam je s prav pikrimi besedami pokazal na našo skelečo rano na narodnem telesu pa tudi na njen uzrok, dal nam je povod, da bomo obširneje govorili, kdo se je izneveril géslu pokojnega dr. Bleiweisa.

Zadnji govornik je bil predsednik akad. društva „Hrvatske“ v Gradcu, gosp. Mijo Cetolo, ki je napil na slogo med Hrvati in Slovenci, kateri vsi smemo dr. Janeza Bleiweisa imenovati svojega očeta.

Zvečer se je zbralo mnogo odličnega občinstva na okusno okrašenem čitalničnem vrtu. Svirala je prav pridno vojaška godba, postrežljivi „Slavec“ pa je pel dolgo vrsto lepih skladb; posebno nam je omeniti znanega solista g. Medena.

Došli so naslednji telegrami:

Benetke: Obžaljujoči, da ne moremo prisotni biti pri slavnosti, kličemo spominu očeta narodovega gromovito slavo!

Souvanovi.

Videm: Slava Bleiweisu! Živel njegov duh! Živeli njegovi čestilci!

Ivan Trinko.

Zalog: Večni spomin očetu-vzbuditelju in prvoborniku slovenskega naroda! Slava njegovim čestilcem.

Bralno društvo v Polju.

Tržič: Glejmo nazaj, da pridemo naprej!

Niko Ahačič, Leopold Ahačič,

Ivan Peharc, Toporiš.

Tržič: Slava očetu Bleiweisu! Živeli njegovi čestilci!

Tržiško bralno društvo.

Vipava: Prijatelju Vipavcev, častnemu članu narodne čitalnice večno slaven spomin!

Odbor čitalnice.

Rakek:

Očetov duh naj z nova nas prešine,

V ljubezni združi vse Slovenije sine!

Čitalnica planinska.

Velike Lašice: Živeli Bleiweisovi čestilci! Narodna zavest njegova bodi nam vedni vzgled!

Dereani, Globočnik, Grebenc,

Hočevar Matija, Škofic, Šufaj.

Višnja Gora: Slava čestilcem našega nepozabnega narodnega očeta!

Višnjegorski narodnjaki.

Matulje: Spominska plošča slovutnega narodnega buditelja naj spodbuja na dalnje osveščevanje slovenskega naroda! Slava slavljenču! Živeli slavitelji!

Vjekoslav Spinčić.

Prosek: Čestilcem očeta Slovencev, zbranim pri današnji slavnosti, se v duhu pridružuje in kliče trikratni: „Slava Bleiweisu!“

Nabergoj.

Trst: Slava spominu očeta narodu slovenskemu! Živeli njega čestilci!

Tržaški „Sokol“.

Gorica: Trajnejši od kamna bodi Bleiweisov spomin; globokejši od vsekanih črk naj bodo udobene njegove zasluge v naša srca; zarezana kot njih zlató bodi hvaležnost naroda do svojega preroditelja!

Čitalnica goriška

Piiberk: „Slava očetu Slovencev!“ kličejo Podjunske doline Slovenci.

Brnca: „Slava pospeševalju kmetijstva in očetu vseh Slovencev!“ kličejo v hvaležen spomin slovenski kmetje beljaške okolice.

Beljak:

„Očetu Slovencev naj slava doni,

Posnemajmo v delu za narod ga vsi!“

Dr. Majaron, Brasler,

Lendovšek, Schiffer.

Celovec: Nepozabljivemu očetu slovenskega naroda, dr. Janezu Bleiweisu, in njegovim čestilcem slava!

Slovensko katoliško-politično društvo.

Gradec: Ustanovniku „Novic“, novega slovenskega slovstva, probuditelju narodne zavesti, neumornemu pospešitelju duševnega in gmotnega blagostanja, diki naroda slovenskega, dr. Janezu Bleiweisu, večna slava, neminljiv spomin!

Oče Hrašovec.

Dunaj: Vedna slava Bleiweisovemu spominu!

Gostl.

Dunaj: Slovenskega naroda dičnemu voditelju in pisatelju slovenskemu, Janezu Bleiweisu, večna čast in slava!

Ivan Navratil,

slovenskega kluba predsednik.

Metlika: Večna slava Bleiweisu! Neumrli oča prosi naj Boga, da ohrani i blagoslovi narod slovenski!

Občina Dražiče.

Metlika: Svojemu častnemu občanu kliče od Kolpe županstvo občin: Božakovo, Rosalnice: Slava spominu prvobornika i očeta Slovencev! Bleiweisov duh naj živi med nami! Živeli slavitelji!

Vukšinić.

Metlika: Hvaležen spomin očetu Slovencev! Duh njegov bodi med nami!

Navratil.

Metlika: Živeli slavitelji slave Janeza Bleiweisa! Bog povrni čim prej prepotrebno staro slogo njegovim domo- i rodoljubnim sinovom!

Čitalnica.

Novo mesto: Krepkemu voditelju slovenskega naroda dr. Janezu Bleiweisu večna slava! Stavljene spomenik naj oživlja narod k ustrajnemu delovanju!

Dr. Poznik, župan.

Litija: Vzornemu voditelju in učitelju slovenskega naroda, čegar spomin danes praznuje slovenska prestolnica, večna slava in gromoviti živio njegovim čestilcem!

Litijsko učiteljsko društvo.

Litija: Vsegamogočni pošlji razcepljenim Slovincem pokojnemu očetu naroda slovenskega po-

trebnega naslednika, da jih zopet zjedini in dovede pod prapor Bleiweisov: vse za vero, dom cesarja! Večna slava spominu očeta Slovencev! Živeli njegovi elavitelji!

Litijsko perako društvo.

Kranj: V duhu združen z vami kličem hvaležnim spominom v imenu rojstnega mesta nepozabnega Bleiweisa: Čast in slava prebuditelju naroda slovenskega!

Karol Šavnik.

Kranj: Slavitelji očeta Slovencev, rojaka mesta našega, živeli!

Slovensko bralno društvo v Kranju.

Zagreb: Slava Bleiweisu i čast njegovim čestilcem! Daj nam Bog kmalu složno priznanega voditelja.

Dr. Celestin.

Črnomelj: Vekovita slava in spomin očetu slovenskega naroda! Slava zbranim čestilcem! Čast osnovateljem slavnosti! Za mesto Črnomelj župan:

Sušteršič.

Črnomelj: Bleiweisu, očetu Slovencev, trikratno slavo kliče

Narodna čitalnica na Vinici.

Gradec: Današnjoj svečanosti pridružuje se akademsko društvo „Hrvatska“.

Gradec: V Gradcu zaostali „Triglavani“ kličejo očetu narodovemu: Slava.

Gestrin, Kartin, Kotnik, Pavletić, Seliškar, Šuklje, Vidič.

Dunaj: Spominu prvega boritelja za vzvišeno idejo zedinjene Slovenije, za idejo, vedno sveto vsakemu zavednemu Slovencu kliče:

Večna slava!

„Slovenija.“

Hinterbrühl: Večna slava našega očka spominu; živeli njega čestilci!

Dragan Seljak.

Görsenigrad: Očetu pl. Bleiweisu hvaležen spomin!

Odbor podružnice sv. Cirila in Metoda.

St. Jernej: Slava neumrljivemu očetu Slovencev!

Čestilci.

St. Jernej: Oče narodu trpinu! Tebi stvoritelju „Novic“ iz dna srca tisočerni klic: Slava večna Tvojemu spominu!

Bralno društvo kostanješko.

Podklošter: Spomin Bleiweisov naj zjedini ubogi rod slovenski v složno delovanje po njegovem geslu: Vse za vero, dom, cesarja! Živeli čestilci Bleiweisovi!

Einspieler.

Brno: Ako bode Bleiweisovo delovanje Slovincem vedno vzgled, naš narod ne bo izginil. Slava očetu Slovencev! Živeli njegovi čestitelji.

Marija Enzersdorf, Pušl, Hlačar.

Trst: Slava atku naroda slovenskega! Živeli njegovi čestilci!

Nace Stepančič, Miha Vesel, Anton Šuka, Ivan Mikuz i drugi.

Idrija: Slava zbranim čestilcem vzornega boritelja in očeta Slovencev; njega spomin naj živi vekomaj.

Del. bralno društvo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. julija.

Notranje dežele.

Mladočehi. Najnovejša parola, ki so jo izdali Mladočehi, je, da se mora vse delovanje prenesti v deželne zbornice. Lahko je pogoditi, zakaj se je izdala ta parola. Mladočehi na Dunaju ne morejo ničesa doseči, odgovornosti pa na Staročehi več ne morejo zvrčati, ker jih na Dunaju ni, v deželnem zboru češkim pa imajo večino Staročehi in veleposestniki, torej bi tukaj lahko še vedno odgovornost zvrčali nanje. To je jedini povod, da bi tako radi vsako stvar spravili v deželni zbor.

Mladočehi in kmetsko društvo. Staročehski listi se veselijo, da so v kmetskem društvu tako prijemali Mladočehi. To kaže, da so se narodu že začele odpirati oči. Glavno glasilo Mladočehov pa seveda na vso moč opravičuje Mladočehi in trdi, da je kmetsko društvo dné 8. februarija v prvi vrsti naročilo mladočehskim poslancem, da naj zastopajo narodne, politične in državno-pravne interese češkega naroda. To je pa zavijanje resnice. Mi smo sami pisali o tistem shodu in se prav dobro spominjamo, kako je bilo. Kmetski govorniki so naglašali le narodnogospodarska vprašanja. Noben ni znil niti besedice o češkem državnem pravu. Poslanci so kmete nazadnje pregovorili z lepimi in vabljivimi besedami, da so vsprejeli neko resolucijo, v kateri se naglašata tudi češko državno pravo, katera resolucija pa nasprotuje zahtevam prejšnjih govornikov. Kdor je čital razna poročila o dotičnem shodu, preveril se je lahko, da kmetje niti vedeli niso, za kaj so glasovali, zato se pa mora večjo važnost pripisovati le njih govorom.

Vašatty. Mladočehski klub ima z Vašatty-jem križ. V klubu se je oglasil, da hoče govoriti pri budgetu pravosodnega ministerstva. Klub je njegovo zahtevo zavrnil in odločil, da bodo pri tej priliki iz mladočehskega kluba govorili poslanci Pacák, Slavík in Trojan. Vašatty se pa za sklep kluba ni zmenil in se je sam vpisal v vrsto govornikov. Če pridejo vsi govorniki na vrsto, govoril bode tudi Vašatty in najbrž zabavljaj po svoji stari navadi. Če jih Vašatty še sedaj spravi v zadrego, si Mladočehi ne bodo mogli drugače pomagati, kakor da ga izključijo iz kluba.

Poljski klub se je posvetoval, bi li pri razpravi o budgetu pravosodnega ministerstva ugovarjali ministerski naredbi zastran jezika zemljiških knjig. Poslanec Madejski je pa bajé Poljake pogovoril, da je najbolje, če o tej stvari v parlamentu ne govoré.

Vnanje države.

Trodržavna zveza in Anglija. Govori se, da se je v Hatfieldu podpisal nekak zapisnik, da se interesi trodržavne zveze strinjajo z interesi Angleške. S tem bi se bila sklenila nekaka pogodba, če tudi v milejši obliki. Če je to resnica, dal se je s tem odgovor francoskim listom, ki so odrekli potovanju nemškega cesarja vsak pomen in se sklicevali na to, da se v Londonu ni podpisala nikaka pismena pogodba.

Rumunija in židje. Rumuni se bojé, da bi se dosti ruskih židov ne priselilo v njih državo, zato so z vojaškim kordonom zaprli mejo proti Rusiji. Rumuni imajo že dosti domačih židov, katerih se pa po berlinski pogodbi iznebiti ne morejo, in dobro poznajo njih škodljivo delovanje, zato se pa tako bojé pomnoženja židovskega življa.

Estrupovo ministerstvo se maje. Kakor se kaže, se na Danskem približuje ministerska kriza. Šestnajst let je vladalo sedanje ministerstvo, in to ne baš po ustavnih načelih. V spodnji zbornici ni imelo večine in se mu zatorej ni nikdar budget redno dovolil. Estrup si je pa znal pomagati z neko pomanjkljivostjo danske ustave. Po ustavi sme zgornja zbornica, v kateri je vlada imela večino, v nujnih slučajih dovoliti začasni budget, če se pravočasno ni mogel definitivno državni budget rešiti. S takimi začasnimi budgeti je vladal Estrup. Izjemo je naredil za pravilo. Te dni je pa odstopil naučni minister in na njegovo mesto je vstopil v ministerstvo mož, ki ministerskemu predsedniku ni baš prijazen. Sedaj sta v ministerstvu že dva moža, ki nasprotujeta Estrupu. Vojni minister boče nekda v kratkem tudi odstopil, in njemu tudi Estrup ne bode mogel najti naslednika, ki bi se z njim vjemal. Ker ministerski predsednik vidi, da se več s svojimi ministerskimi tovariši ne strinja, je bajé začel že na to misliti, da sam odstopi.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dné 14. julija.

Navzočnih je 21 mestnih odbornikov. Župan Grasselli prečita pismo mestnega odbornika, velečast. g. župnika J. Rozmana, ki naznanja, da vsled starosti in mnogih opravil izstopi iz mestnega zbora in upravnega odbora mestne hranilnice. Odpoved se je izročila personalnemu in pravnemu odseku v presojo.

Odbornik Hrasky poroča o oddaji del za novo zgradbo pri novi klavnici, ter nasvetuje, naj se zidarska, kamnoseška, tesarska dela in dobava železnine oddadé najcenejšemu ponudniku, kranjski stavbeni družbi, kleparska in krovska dela pa gosp. Nolliju in tovarišem. Za zidarska in tesarska dela vložila je ponudbo itak le stavbena družba, za kamnoseška še gg. Camernik in Vodnik, za dobavo železnine tudi Hammerschmidt in za kleparska dela tvrdka Korn. Poročevalec se sklicuje na sklep mestnega zbora, da se dela oddajejo najcenejšemu ponudniku, ča je sicer solidna tvrdka.

Odbornik dr. Gregorič odločno graja, da se je dné 16. junija razposlala okrožnica le peterim tvrdkam za dobavo železnine z opomnjo, naj naznanijo svoje ponudbe že do 19. junija. Dalje opomni, da se stavbena družba ne peča z železnino, pač pa Hammerschmidt, ter vpraša, zakaj se ni razpisala dobava železnine, ker za to odmenjena svota preseza 1000 gld.

Odbornik Kunč izraža začudenje, da stavbena družba navadno dobiva vsa dela in da je pri kamnoseških delih, ki znašajo nekaj nad 300 gld., za 100 cenejša. Skoraj gotovo hoče prevzeti to delo v svojo zgubo, da le odrine konkurente.

Odbornik Gogola podpira dr. Gregoriča predlog, da se dobava železnine oddá Hammerschmidt, ki se peča edino s to trgovino.

Odbornik Trček je za stavbeno družbo, ker je nekoliko cenejša.

Predsednik omeni, da se tudi njemu zdi obrok štiri dni prekratek, a da mu je vzrok neznan.

Pri glasovanju ni obveljal dr. Gregoriča predlog, in tako je dobila stavbena družba zidarsko delo za 2299 gld. 74 kr., kamnoseško delo za 208 gld., tesarsko delo za 1251 gld. 64 kr. in dobavo železnine; kleparska in krovska dela je dobil Nollis tovariši za 498 gld. 75 kr.

Odbornik Murnik v imenu stavbenega odseka poroča o napravi novega štedilnika v častniški kuhinji mestne vojašnice, kar se dovoli.

(Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, dné 15. julija.

(„Katol. tiskovno društvo“) s posebno radostjo naznanja pristop novega uda dobrotnika, kajti došel nam je iz tužne Koroške. Poslal nam je namreč dotični dar prečast. g. župnik Fr. Sal. Barborič, ki je dosedaj edini društvenik na Koratenu. Bog povrni!

(Imenovanje.) Gosp. Anton Funtek je imenovan definitivnim učiteljem na tukajšnji c. kr. strokovni šoli za lesno obrt, na kateri je že dozdej poučeval v slovenščini in nemščini.

(Ljudsko šolstvo na Koroškem.) Z Dunaja se nam piše: Ker v budgetni razpravi ni bilo mogoče obširneje in nadrobneje govoriti o šolskih razmerah na Koroškem, izročila sta včeraj poslanca doktor Ferjančič in Klun s tovariši interpelacijo na gospoda naučnega ministra zaradi pomanjkljivega pouka v slovenščini na ljudskih šolah. Dotično interpelacijo objavimo jutri v prevodu.

(Štajerski deželni odbor) je vladi predložil načrt za ozkotirno lokalno železnico od Poljčan ob južni železnici do Konjice; troški bi znesli 370.000 goldinarjev.

(Iz Radovljice) se nam poroča, da se je v Lipnici prikazala živinska kužna bolezen na parkljih. Zanesla se je bajé po drobnici s Hrvatskega.

(Posejilnica v Radovljici.) registrovana zadruga z omejenim porošvom, pričela je poslovati začetkom tega meseca. Zanimanje je splošno ter obeta prav povoljen uspeh. Vloge sprejema po 4 1/4 %, posojuje pa na hipoteke po 5 1/2 %, na menice po 6 %. Uradni dan je vsak petek v tednu; gg. Fr. Homann in M. Klinar dajeta vsak čas potrebna pojasnila.

(Mestne ljudske šole), deške in dekliške, so danes imele šolski sklep. Po službi božji so šolarjem razdelili spričevala in šolska poročila.

(Družba sv. Cirila in Metoda) Povodom velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda dné 23. julija v Kameniku bode v sporazumljenju z ondotnimi narodnimi društvi skrbjeno č. skupščinarjem i za primerno zabavo. — Po zborovanju bode skupni obed v salonu Fišerjeve restavracije. Couvert gld. 1.50 brez pijače. Mej banketom petje slavnega društva „Lire“. — Z ozirom na stranske skupščinarje ogled mesta in okolice. — Na večer snidenje na vrtu Fišerjeve gostilne. — Skupni odhod iz Ljubljane (Rudolfov kolodvor) je ob 7.30 zjutraj. Povratek v Ljubljano zvečer ob 9. uri s posebnim vlakom, za kateri je družbino vodstvo že odposlalo prošnjo dotičnemu obratnemu železniškemu uradu. — Prijatelji slovenskega šolstva in vpeljani gostje so njužno povabljeni in dobro došli pri zborovanju in banketu.

(Narodna čitalnica ljubljanska) priredi prihodnjo nedeljo dné 19. t. m. izlet k Sv. Joštu pri Kranju in v Škofjo Loko. Odhod iz Ljubljane zjutraj ob 1/2 7. uri z vlakom, prihod k Sv. Joštu ob 10 uri in v Škofjo Loko ob 2. uri popoldne, kjer bo na Štemarjih skupen obed ter veselica z vojaško godbo in petjem.

(Strelne vaje) pričnó se 18. t. m. na topničarskem strelišču pri Krškem.

(Rektor na graškem vsenčilišču) bode v prihodnjem letu profesor klasične filologije, dr. Alojzij Goldbacher.

(† Bertold Egger), slavnoznani glavni vrednik in ustanovitelj dunajskega „Correspondenzblatt a“, umrl je po daljšem bolehanju, 39 let star, 13. julija, v Hieingu pri Dunaju. R. I. P.

(Okrajna učiteljska konferenca za radovljiški šolski okraj) bode 22. julija t. l. ob 10. uri na Bledu s sledečim vsporedom: 1. Volitev predsednikovega namestnika in dveh zapisnikarjev za leto 1891/92. 2. Poročilo c. kr. okrajnega šolskega nadzornika o šolstvu v radovljiškem okraju. 3. O slogi in kolegijalnosti med učiteljstvom (poročata gospod Josip Žirovnik, nadučitelj gorjanski, in Luka Kavalar, učitelj rateški). 3. Kako more šola v otrocih

čute domovinska ljubezni in zvestobe do presvetlega vladarja buditi in pozivljati (poročata g. Ivan Rih-teršič, nadučitelj v Srednji vasi, in gospd. Katarina Drol, učiteljica na Bledu). 5. Določitev šolskih knjig za leto 1891/92 (poročata g. Henrik Podkrajšek, učitelj v Radovljici). 6. Poročilo knjižničnega odbora o učiteljski knjižnici in potrditev računov. 7. Volitev stalnega odbora. 8. Volitev dveh članov za de-želno učiteljsko konferenco. 9. Slučajni predlogi, ki se morajo pa vsaj do 18. julija t. l. gosp. ces. kr. okrajnemu šolskemu nadzorniku prijaviti. — Zakaj je vabilo došlo v nemščini, je nam neumevno.

(„Bralno društvo“ v Kostanjevici) priredi dné 19. t. m. popoldne veselico s petjem in godbo. Iz prijaznosti sodelujejo gg. pevci iz Brežic in iz Krškega. Vspored: I. Ob 4. uri popoldne skupni odhod iz „Bralnega društva“ z godbo na čelu „na Žago“. II. Veselica „na Žagi“. III. Na večer po-vratak v mesto, kjer se prične na vrtu gostilne Bučarjeve in v društvenih prostorih prosta zabava. Vspored veselice „na Žagi“: 1. D. Jenko: „Naprej“; svira vojaška godba. 2. Nedvéd: „Zvezna“; poje zbor. 3. Kocijančič: „Oblaček“; poje zbor. 4. Ko-cijančič: „Venček slovenskih pesmi; svira meščanska godba. 5. G. Ipavic: „Danici“; poje zbor. 6. Hajdrih: „Morje Adrijansko“; poje zbor. 7. — „Šumi Marica“; svira meščanska godba. 8. Nedvéd: „Pozdravljam Te“; poje zbor. 9. B. Ipavic: „Slo-venec sem“; poje zbor. 10. Parma: Potpourri slov. pesmi; svira meščanska godba. 11. G. Ipavic: „Mrak“; poje kvartet. 12. B. Ipavic: „Bodi zdrava domovina“; poje zbor. 13. Zajc: „U boj“; poje zbor.

(Nova cerkev Srca Jezusovega v Gradcu.) O tej cerkvi, katera se je začetkom minolega meseca blagoslovila z veliko slavnostjo, prinesla je vrla „Südsteirische Post“ te-le podatke: Leta 1875 izdal je prevzvišeni g. knezoškof Zwirger pastirski list, v kojem pozivlje svoje vernike, naj se udeležé zidanja nove cerkve in delo vsestransko podpirajo. Prav obilno dohajali so od vseh strani darovi, in že leta 1881 pričeli so z zidanjem. Cerkev je zidana v zgodnje-gotiskem slogu in obstoji iz dveh delov: spodnja cerkev je 47 m dolga, 13 m široka, 6 m visoka. Prava, to je, zgornja cerkev je 62 m dolga, 23½ m široka. Zvonik je 109.60 m visok. Glavna okna pri velikem oltarju stala so po 3000 gld., druga po 750 gld. itd. Orglje, koje je darovala šta-jerska hranilnica, stanejo 12.000 gld. Pet zvonov, od katerih tehta največji 3804 kil. najmanjši 481 kil. je darovanih po raznih dobrotnikih; ubrani so po glasovih: A, Cis, E, Fis, Gis, A. Za cerkev iz-dali so doslej 728.943.19 gld., in sicer za zemljišče 72.677.69 gld., zidarska dela 220.133 gld., klesarsko delo 201.818 gld., tesarsko delo 19.770.15 gld., kle-parsko delo 15.009.39 gld., za okna 24.843.14 gld., za tla 8824.88 gld., štiri oltarje 34.000 gld., leco 6000 gld., spovednice 3500 gld., krstni kamen, klopi 12.500 gld. itd., itd.

Raznoterosti.

— Katoliški laški časnikarji namera-vajo slavnemu papežu Piju IX. v cerkvi „S. Lorenzo fuori le mura“ v Rimu, kjer počivajo telesni ostanki velikega papeža, postaviti spomenik. V stranski ka-peli napravili bodo iz mozaika veliko in umetno po-dobo sv. Frančiška Salezija, kojega so Pij IX. dné 21. novembra 1877. leta, ko so v posebni avdijenci sprejeli laške časnikarje, imenovali zaščitnikom ka-toliškega časnikarstva.

— Prvi evropski časnik izšel je v Be-netkah 1536. leta imenom „Gazetta“. Izis tega najstarejšega časnika brani še knjižnica v Florenou. Ta list se je le pisal tudi še po iznajdbi tiska do začetka 16. stoletja. — Na Angleškem je jel izha-jati prvi časnik dné 23. julija 1588. leta pod naslo-vom: „Angleški Merkurij“. Iz nekega citata rim-skega pisatelja Tacita se pa razvidi, da so tudi že stari Rimljani imeli nek časnik, ki je bogatim veli-kašem donosil dnevne novine.

— Židje na Francoskem. Židje počutijo se na Francoskem dokaj dobro. Neki francoski list namreč poroča, da so v francoskem mestu Belfort vse oblastni je v židovskih rokah. Tam so židje: glavni zakladnik, davkar, oba zdravnik v bolnišnici, polkovnik. Imajo tudi židovski list, katerega oskrbuje samo židovsko osobje, žida za načelnika biciklistov, židovske učitelje itd., itd. Pač srečno (?) tako mesto, kjer gospodujejo le izvoljenci Abrahamove rodbine!

Telegrami.

Trst, 14. julija. Iz Adena se poroča, v Masavi kolera grozno razsaja; vročina je neznosna.

Neapolj, 15. julija. Pri včerajšnjem banketu gospodarskega kongresa je izjavil poljedelski minister, da vlada hoče pogod-bam prijazno trgovinsko politiko, ki more povzdigniti korist dosedanjih pogodb s Švico, Nemčijo in Avstrijo.

Kairo, 15. julija. Po zanesljivih virih iz Tambova so poročila vnanjih listov o iz-gredih proti židom popolnem izmišljena.

Piccoli-jeva tinktura za želodec

je mehko, toda ob enem uplívno, delovanje pre-bavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena steklenici 10 kr. (300—135)

Tuji.

13. julija.

Pri **Maliču**: Handl in Steiner, trgovca, z Dunaja. — Vitez Koken, Selan, gospa pl. Koken, zasebnica, iz Pulja. — Cora, poštni komisar: Paulin s soprogo; pl. Tahajo, iz Trsta. — Ploj, notar. iz Žužemberka — Bremk iz Varaždina. — Thoman, zasebnica; Hofman s soprogo, iz Kočevja. — pl. Langer, zasebnik, z rodbino; pl. Schintner, zasebnik, z rod-bino, iz Novega Mesta. — Robert, zasebnik, iz Londona. — Stepanek, trgovec, iz Brna.

Pri **Sonu**: Dr. Ponfick, c. kr. dvorni svetnik; Schiessl, trgovec; Ostersetzer, tovarnar; Zwilling, inženér, in Becker, z Dunaja. — Viezzoli, Strudelhof, Schwarzkopf, Bliž, Kovačič, Adamič in Pitti, iz Trsta. — Fischer, dijak, z Reke. — Si-cherle, zasebnik, iz Gorice. — Eichelter iz Mojstrane. —

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Tovarna cerkvene oprave.
Premovana 1873, 1881.
Jožef Deiller,
tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov,
Dunaj, VII., Zieglergasse 27.
Zastopnik: Frane Brückner.
Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor:
pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, bandera itd. itd.,
pa tudi (26—12)
cela mašna obleka v najpravičnejši obliki.
Cerkveni paramenti.

Zottman, duhovnik, iz Bavarkega. — Sornig, trgovec, iz St. Vida. — Elleberger in Mottony iz Bistrice. — Dersanij, trgovec, s soprogo, iz Žužemberka. — Berschnik, župnik, iz Grada.

Pri **avstrijskem caru**: Rupnik in Treven iz Idrije. — Znidaršič, trgovec z vinom, iz Dobrepolja. — Premrov, po-sestnik, s soprogo, iz Ubelskega. — Pekiret, potovalec, iz Iglave.

Pri **Južnem kolodvoru**: Stalzer s Koroškega. — Stanic, trgovec z lesom, iz Gorice. — Dollenc iz Trsta. — Hönigman iz Kočevja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v mm
opazovanja	grakomara v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	73.69	12.8	brezv.	megla	
14. 2. u. pop.	73.53	25.4	sl. vzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	73.53	17.4	"	"	

Srednja temperatura 18.6°, za 0.5° pod normalom

Tržne cene v Ljubljani

dne 15. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 47	Speh povojen, kgr.	64
Rež,	5 36	Surovo maslo,	65
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno	2
Oves,	3 25	Mleko, liter	8
Ajda,	5 85	Goveje meso, kgr.	60
Praso,	5 52	Telečje	52
Koruz,	5 40	Svinjsko	60
Krompir,	2 50	Koštranovo	40
Leča,	10	Pišanee	35
Grah,	9	Golob	17
Fizol,	9	Seno, 100 kgr.	1 52
Maslo,	kgr. — 82	Slama,	2 23
Mašt,	— 68	Drva trda, 4 mtr.	6 46
Speh svež,	— 58	" mehka,	4 20

Zbirka
DOMAČIH ZDRAVIL,
kakor jih rabi
slovenski narod.
S poljudnim opisom
človeškega telesa.
Dobiti je v Celju pri založniku Dra-gotinu Hribar-ju. Cena 40 kr., s pošto 45 kr. — Na prodaj ja tudi v „Katoliški Bukvarni“, J. Giontini-ju in M. Ger-ber-ju v Ljubljani. (3—2)
Prekupei dobijo popust.

Dunajska borza.

Dné 15. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gld. 65 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " 55 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " 15 "
Papirna renta 5%, davka prosta	103 " 15 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1030 " — "
Kred tne akcije, 160 gld.	295 " 25 "
London, 10 funtov strl.	117 " 45 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 32½ "
Cesarski cekini	5 " 57 "
Nemških mark 100	57 " 72½ "

Dné 14. julija.

Ogerska zlata renta 4%	105 gld. 20 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 95 "
4% državne srečke l. 1854.	134 " — "
5% državne srečke l. 1860.	149 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	179 " 25 "
Zastavna pisma avstr. zem. kred banke 4%	97 " 20 "
Zastavna pisma " " " 4½%	100 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	186 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " 75 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	— " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	49 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 " 30 "
Akcije Ferdinandove sev. želez, 1000 gl. st. v.	2750 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103 " — "
Papirni rubelj	1 " 28½ "
Laških lir 100	46 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.
Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kurenem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.
Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nataganje glavnic priporočamo:
4% gališke propinacijske zadolžitve.
4½% zastavna pisma peštanske ogerske komer-cijonalne banke.
4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.
Na te papirje daje posejila avstro-ogerska banka in podruž-nice njene.

1860. leta srečke.
Serijsko žrebanje že dné 1. avgusta.
Promese
na cele srečke gld. 14½
na petino srečke 4 } in 50 kr. kolek.
Glavni dobiček gld. 300.000 avstr. velj.
Premijsko žrebanje dné 2. novembra.